

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī CA Consumer Finance iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-578/18 CA Consumer Finance/ECB

(Lieta C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CA Consumer Finance (pārstāvji: A. Champsaur, A. Delors, advokāti)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Centrālā Banka

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija sprieduma lietā T-578/18 CA Consumer Finance/ECB rezolutīvās daļas 2. punktu, ar ko pārējā daļā tika noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi atcelt ECB 2018. gada 16. jūlija Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-77;
- apmierināt visus par CA Consumer Finance pirmajā instancē Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus; un
- piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar trim apelācijas sūdzības pamatiem apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:

- (1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, neatbildēdama uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-77 esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, un esot pārkāpusi tiesiskās drošības principu, uzskatot, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām 26. panta 3. punkts, vienlaicīgi tieši atzīstot, ka šī tiesību norma ir neskaidra;
- (2) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Padomes Regulas (ES) 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai Bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 18. panta 1. punktu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu, nepierādot apelācijas sūdzības iesniedzējas nolaidīgo rīcību;
- (3) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, neatbildot uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-77 ir pārkāpts samērīguma princips un vienlīdzīgas attieksmes princips, un esot pārkāpusi šos divus principus, tieši atzīstot, ka sods principā bija pamatots.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. septembrī iesniedza Tribunale di Milano (Itālija) – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) u.c./Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Lieta C-462/20)

(2020/C 433/36)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti*

Atbildētājas: *Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/109/EK⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta d) vai f) apakšpunkts liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot trešo valstu valstspiederīgos, kuri ir dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādēm, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?
- 2) Vai Direktīvas 2011/98/ES⁽²⁾ 12. panta 1. punkta e) apakšpunkts, to skatot kopā ar Regulas Nr. 2004/883/EK⁽³⁾ 1. panta z) punktu un 3. panta j) punktu, vai Direktīvas 2011/98/EK 12. panta 1. punkta g) apakšpunktu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot Direktīvas 2011/98/EK 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos trešo valstu valstspiederīgos, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādēm, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?
3. Vai Direktīvas 2009/50/EK⁽⁴⁾ 14. panta 1. punkta e) apakšpunkts, to skatot kopā ar Regulas Nr. 2004/883/EK 1. panta z) punktu un 3. panta j) punktu, vai Direktīvas 2009/50/EK 14. panta 1. punkta g) apakšpunktu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot trešo valstu valstspiederīgos, kuriem ir “ES zilā karte” Direktīvas 2009/50/EK izpratnē, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādēm, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?
4. Vai Direktīvas 2011/95/ES 29. pants liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot trešo valstu valstspiederīgos, kuri saņem starptautisko aizsardzību, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādei, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/98/ES (2011. gada 13. decembris) par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi (OV 2011, L 343, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīvu 2009/50/EK (2009. gada 25. maijs) par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (OV 2009, L 155, 17. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 26. septembrī KF iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta)
2020. gada 10. jūlija rīkojumu lietā T-619/19 KF/SatCen**

(Lieta C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: KF (pārstāvis: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Satelītcents (SatCen)